

తత్వమసి

ముకుందరావు గడియారం ముళ్ళవంక చూస్తూ కూచున్నాడు. నిన్న న్యూస్ చెబుతున్నప్పటికీ వాచర్ సరి చేసిపోయినా మళ్ళీ తిప్పటైం చూపిస్తోంది గడియారం. అసలు సరైనటైం చూపించడం గడియారం బాధ్యత; కాని చూపించకపోవడం వస్తుతః దానితప్ప కాదంటోంది ముకుందరావు మనస్సు—

నలుగురి ఉపయోగానికి కార్పొరేషన్ బాళ్లు టవర్ కట్టించి దానిమీద ప్రతిష్ఠ చేసిన గడియారం తప్పకుండాక నష్టం మంచిది కానిమాట వాస్తవమే. ఉబుసు బొకకువచ్చే జనంకోసం రేడియో ఎనిమిదిన్నరవరకూ మ్రోసుతూఉండాలి. అంతవరకూ వాచర్ అక్కడ ఉండితీరాలి. మొన్నొకరోజున తొందరపనిఉండి, మళ్ళీ రావడానికి బద్దంకంపేసి వాచర్ గడియారం ముళ్లు అరగంటముందుకు తిప్పాడు. తనైతే, మొన్న చూశాడుగాని యిదివరకెన్నిసార్లలా జరిగిందో! వాచర్ గడియారానికి తప్పటైం చూపించడం సేర్పాడనిపించింది—

చిన్నప్పడు చదువుకోవడంకన్నా ఆడుకోవడమే ముక్కున అవసరమనిపించేది ముకుందరావుకి. ఆయిదింటికిగాని బయటికి కదలడానికి వీలేదని దగ్గరుండి వాళ్ళమ్మ చదివించుతుంటే అటలమీద ధ్యాసతోనే చదివేవాడు. చదువుకుంటాడులే అని ఆవిడ యేమరి ఉన్నప్పడు ముకుందరావు కొన్నిసార్లు గడియారంముళ్లు అనుకూలంగా తిప్పకొని అయిదుకొకమునుపే జట్టులో కలిసివరోజులున్నాయి. వాళ్ళనాన్న యింటికివచ్చినాక రిస్టువాచ్ చూసి 'నాన గడియారం' అని ఆవిడ గడియారాన్ని

తట్టేది. అది జ్ఞాపకమొచ్చింది ముకుందరావుకి—

'ముకుందం అలా చూస్తూ కూచున్నావేరా? వేరుశనక్కాయలన్నీ అయిపోతున్నాయి. చివరకు చెక్కుమిగుల్లుంది' అన్నాడు గోపాలం. ముకుందరావు ఓకాయ ఒలిచి నోట్లో వేసుకున్నాడు. పార్కులోజనం అప్పుడే పలచబడుతున్నారు.

శేఫుమళ్ళీ కంపోజిటర్లకు మేటరిచ్చుకోవాలి. రాసినకథ తనకు నచ్చలేదని మార్చుమన్నాడు ఫీఫ్ ఎడిటర్. ముకుందరావు శాంతిప్రియుడుకావడంతో ప్రతిదేశ సమస్యలోను అమెరికా జోక్యం కలిపించుకోవడం అతనికిష్టంలేదు పైగా సైంటిఫిక్లు డబ్బుకోసం యాటంబాంబులు సృష్టించి యుద్ధాలకు తోడ్పడుతున్నారంటాడు. అనేవిషయాలు తీసుకొని అమెరికా పాలసీని ఖండిస్తూ కథరాశాడు. డైరెక్టర్ బోర్డులో ఎక్కువమంది అమెరికన్లు కావడంవల్ల ఆ కథ మార్పొల్పినచ్చింది. ఇక రాత్రికి కూచోని ఆపనిచేయాలి.

'గోపాలం, ఇహ మనకూ లేదాం' అన్నాడు ముకుందరావు. ఇద్దరూ బయల్దేరి శృంగారకంపద్ద విడిపోయారు

అన్నంతిని రాయడం మొదలెట్టాడు. కళ్ళల్లోకి లైటు పాడుచుకుంటోంది, ఆర్షేయండి అని నసుగుతూ భార్య పక్కన కూచోని 'రాసింజేరాస్తున్నా రెండుకూ' అని దీర్ఘంఠిసింది. ప్రతీకవాళ్లు తనని నెల జీతానికి కొనుక్కున్నారు గనుక—

ముకుందరావు జర్నలిస్టుయినందుకు గోపాలం మురిసిపోతాడు. ముకుందరావు భార్యకూడా 'మావారు ప్రతీకలో పనిచేస్తున్నాడు. కథలు బాగారాస్తారు' అని చెప్పకుంటూ ఉంటుంది. ముకుందరావు

చిన్నప్పట్టుంచీ కథలు రాయడంలో సరదాపడి చేయితిరిగిన రచయితయ్యాడు. అతనికదితప్ప యింకేం చేతకాదు. మొదటాక చోట గుమాస్తాగాచేరి చేతకాదనిపించుకొని బయటికి వచ్చాడు. గోపాలం పరపతిలో యిప్పుడు ముకుందరావు తను పనిచేస్తున్న ప్రతీకలో కథాశాఖ ఎడిటరయ్యాడు.

సాయంత్రం పార్కులో కూచున్నప్పడు సువ్యమంచి 'ఆర్కిసు' వురా అన్నాడు గోపాలం. భాషమీదా భవాలమీదా ముకుందరావు కవాతు చెయ్యగలగడం ఎకాంటన్స్ అంకెల్లో మునిగిపోయే గోపాలానికి స్వేచ్ఛగల జీవనమనిపించింది. తనకు స్వేచ్ఛలేదనీ గుమస్తా జీవితం మహరోతలనీ గోపాలం యేకరువుపెట్టాడు. తప్పటైం చూపించడం సేర్పకున్న గడియారంముళ్ళకేసి చూస్తూ ముకుందరావు ఊరకొట్టాడు. గోపాలం కూటల మధ్యలో 'డబ్బుకోసం ఒళ్ళు ముక్కుకున్నానా? ఆ కుర్చీలో కూచోని కూచోని నడుం పీక్కుపోతోంది గాని మాపాడ్ వదిలిపెట్టాడు' అన్నాడు. ప్రెస్ లో కంపోజిటర్లకూడా సత్తువ అమ్ముకుంటున్నా మండి, నిల్పాని నిల్పాని కాళ్ళపీక్కుపోతాయి' అంటారు. ఇంకొళ్ళకోసం యాటంబాంబులు తయారు చేసే సైంటిఫిక్లుకూడా 'నా విజ్ఞానం, అమ్ముకున్నాను, పరిశోధనలు చేసి చేసి మెదడు నీరసపడిపోతోంది' అనుకుంటూ డెమా!''

ఆలోచించి కథమారుస్తుంటే తనుకూడా ఆర్జును అమ్ముకుంటున్నట్లు ముకుందరావుకు తిట్టింది. జర్నలిస్టుంటే నలుగుర్నీ సరైనమార్గంలో పెట్టే రచనలు చేస్తాడు గనుక అందరికంటే గొప్పవానిని గోపాలం అంటూంటే నిజమే ననుకుంటూ వచ్చిన

శ్రీ పి.ఎన్.ఆర్. ఆంజనేయశాస్త్రి

ముకుందరావు నీరసపడిపోయాడు. గుమాస్తాలాగా, కంపోజిటర్లాగా, యాటంబాంబులు చేసే సైంటిస్టులాగా తను కూడా తనచేతనపనికి విలువకట్టి అమ్ముకుంటున్నాడు...

నీరసపుఘంటు తగినాక మళ్ళీ కలం పట్టాడు ముకుందరావు.

జీతపురాళ్ళు రావడానికి కళ్ళను అమ్ముకోక తప్పదు. అవి వస్తేనే డొక్కాడు తుంది. డొక్కాడితేనే తనలో కళ్ళ పుడు తుంది. పుటినకళ్ళను అమ్ముకోనే జీతపు రాళ్ళోస్తాయి—ఇనోక వివస్ సర్కిల్.

ఉంకోపనిచేత కాక కళ్ళ ఒక వృత్తిగా మార్చుకున్న ముకుందరావుకు తనది కమ్మర్షియల్ ఆర్డయిపోయిందని బెరుకుపుట్టింది. కలం ఆగిపోయింది. తను బతకడంకోసం ప్రతికకు నచ్చేకథలు రాయాలి. పూర్వకవులుకూడా నానారాజసందర్శనంచేసి అడ్డమైన పొగడ్డలూ పొగిడినవిషయం జ్ఞాపకంవచ్చి కమ్మర్షియల్ ఆర్డయ తను ఆదిపురుషుడు కాకపోవడంవల్ల కొంత లేరుకున్నాడు. నలుగురికోసం రచనలు చేయాల్సిన ముకుందరావు తనకు జీతపు రాళ్ళిస్తున్న వారితో సమే రచనలు చేయాల్సినారావడంలో తనతిప్పేమీ లేదనుకుంటూ కథపూర్తిచేశాడు.

నిన్ననరిచేసిననా ఇవాళ మళ్ళీ తప్పమావడం వస్తుతః గడియారం తప్ప కాదంటోంది అతని మనస్సు.

వాచర్ కోసం తప్పటైంచూపిస్తున్న సార్కు గడియారంముళ్లు ఆతని మెదడులో గిరగిరా తిరిగాయి.

ముకుందరావు లైటార్పి నడుం వాల్చాడు. మెదడు మనవడంవల్ల నిద్ర రాగా. ఇష్టంలేని భావాలతో రచనలు చెయ్యడం ముకుందరావుకి జీతపురాళ్ళిస్తున్న వాళ్లు చేర్చుకున్నారు. అంతే కొన్నాళ్లు జరిగితే తనలోనే భావాలను ఉహించు కొని నలుగురి దానితప్పించే రచనలు చెయ్యడం అతని కలవైపోతుంది. గుండె గుబుక్కుమంది ముకుందరావుకి. బతికే వాళ్ళ తప్పలకు బతికించేవాళ్లు బాధ్యులు. ఎంతకళ్ళను అమ్ముకున్నా తను రచయితే

ననిపించింది ముకుందరావుకు. ఉహ... ముకుందరావు తప్పచెయ్యడంలేదు— ఆలోచిస్తూ పడుకున్న ముకుందరావుకు (43-వ పేజీ చూడండి)

నారసింహలేఖ్యము

బంగారు చేర్చబడినది. మేహము, నిక్కాక, నిస్పత్తువ శుక్ల వస్త్రమును చూరించి బలమును, కాంతిని, వీర్యవృద్ధిని కలిగించు వరప్రసాదము—

20 రూ॥ వచ్చి రు. 3-4-0 పోస్తేజి 12 అ. పి.సి.వి. డ్రీకం పెని. "ఆయుర్వేదసమాజం" పెరిచేపి-స్కెలారు జిల్లా.

తత్ర మసి

(9-వ పేజీ తరువాయి)

పార్కులో గడియారం ఆరుగంటలు కొట్టడం వినిపించింది. ఇంకా చీకటిగానే ఉంది, ఆరయిందా? అనుకుంటూ ప్రక్క వాటావాళ్ళ గడియారం కిటికీలోంచి తొంగిచూశాడు. ముప్పావుగంట తక్కువగా ఉంది. వాచర్ కోసం తప్పటైం చూపించడం నేర్చుకున్న గడియారం బహిరంగంగా అందరికీ తప్పటైం చూపించడం నేర్చుకుంది. ఎంత తప్పటైం చూపించినా అది గడియారమే. గడియారాన్ని తిడుతూనే అది గడియారం తప్పకాదని ముకుందరావు నమ్మాడు.

సాయంత్రం పార్కులో గోపాలం బలిశాడు. గోపాలంతో సరిగా మాట్లాడ

కుండా ముకుందరావు తప్పటైం చూపిస్తున్న గడియారం మళ్ళవంక చూస్తూ కూచున్నాడు. 'విమిటాలో చిస్తున్నావు, ఆ గడియారం తప్ప తిడుగుతూ ఉంటుందిరా' అన్నాడు గోపాలం.

'మన చేదాంతులు తత్త్వమని అన్నారు.. నిజమే'

ముకుందరావు అన్నది గోపాలానికి కొత్తగా తోచింది.

'తత్త్వమని. అదీ నువ్వు ఒక్కటే నమ్మింది నా మనస్సుకూడా' అన్నాడు మళ్ళీ ముకుందరావు పార్కు గడియారం వంక చూస్తూనే.

గోపాలమాత్రం 'యిట్లా చాలా గడియారాలు పాడైపోతున్నాయిలేరా' అని ఏదో మాటాడబోయాడు. ★

కుప్పూ ★ బొత్తి

వగైరా మేహమచ్చలు, సగ, కవాయి బ్యాధులకు, గ్యారంటి చికిత్స, క్యాటలాగు ఉచితం. జి.వి. రెడ్డి అండ్ కో., (రిజిస్టర్డ్) "భాస్కరాశ్రమము" గోపాలపురం, తూ గోదావరి.

కాశ్యేర్
 ఉన్నిదస్తులకు తమోమమైనది
గిరిజా & కార్, రాజమండ్రి

పీపుల్స్ వారి 'పల్లెటూరు'లో చంద్రం (ఎన్. టి. రామారావు) శాఖోయే మామసాంబయ్య (కోడూరు అచ్చయ్య)తో సరాగాలాడుతూ గూడ వేస్తున్నాడు